

med det at gøre. Overfor en saadan Udtalelse hører alting op. Det er ganske givet, at den, der sætter sig paa den høje Hest, og siger: Gud ske Lov, jeg ikke ved, hvordan det virker, jeg vil ikke vide det, gør sig inkompetent, hvor Talen er om Erhvervslivets Ve og Vel.

Men jeg gaar altsaa ud fra, at der i dette Øjeblik ikke er sket noget, der udsætter vor Landbrugseksport for Fare. Det er nemlig ikke nok til at bevirke dette, at der kommer en Note fra Udlandet om, at de helst ønsker at være fri for denne Foranstaltning. Vi ved alle sammen, at der kommer den Slags Noter, og saa snakker man om det og spørger: Hvordan opfører I jer selv, har I jer Stiren for alt, hvad der hedder Importforbud og Importregulering? Maa jeg indskyde en Bemærkning: Mon det ikke er den saakaldte aktive Handelspolitik, der er Tale om? Dette mystiske Begreb dukkede op i Gaar og spillede en Rolle i Diskussionen. Den ene stod op og spurgte den anden, hvad han mente med en aktiv Handelspolitik. Jeg maa tilstaa, at jeg ved ikke rigtig, hvad man mener med det. Den aktive Handelspolitik blev brugt som Kassebold i en Række korte Bemærkninger, idet man troede ved at faa een til at nævne Ordet aktiv Handelspolitik at kunne bringe ham op i en Krog, hvor han blev stemplet som ikke værende Frihandelsmand længere. Jeg gaar gladelig ind i den Krog og erklærer mig for Tilhænger af en aktiv Handelspolitik, uden at det i nogen Maade angriber min Samvittighed som Frihandelsmand, thi en aktiv Handelspolitik kan lige saa godt gaa i frihandelsvenlig Retning som i beskyttelsesvenlig Retning, det er ganske givet. Naar jeg opnaar en Fordel fra Udlandets Side ved, at jeg aabner Døren, gaar den jo i Retning af Frihandel, og hvor jeg opnaar en Fordel fra Udlandets Side ved at lukke en Dør, der kan det maaske nok siges at være Beskyttelse paa en eller anden Maade. Det bliver et Handelsproblem, om man skal gøre det ene eller det andet.

Idet jeg altsaa gaar ud fra, at der intet er sket, som umuliggør Anvendelsen af Importregulering, vil jeg sige nogle Ord om, hvorledes min Stilling til den bliver. Den bliver velvilligt neutral, om jeg saa maa sige. Jeg gaar aldrig med til den med Begejstring, fordi den, selv naar den virker positivt, i det lange Løb rummer en Fare, derom er der ingen Tvivl. Derfor er en Betingelse for, at jeg — og jeg tror Venstre i det hele taget, ogsaa de, der

ikke ser alt for rigoristisk paa Sagen — vil gaa med til den, at den til enhver Tid gøres kortvarig, ikke faar nogen permanent Form, og at den kun angaar faa Varegrupper, saa vi er i Stand til at overse Virkningerne deraf.

Jeg vil tilføje, at jeg vil under ingen Omstændigheder ud fra det, vi muligvis gør her, acceptere, at man, naar Tiden er omme, kommer og siger: Nu er der skabt berettigede Interesser. Det er dem, vi altid har at slaas med, de berettigede Interesser, som paa mange Punkter ikke lader sig afvise. Men her, hvor de paagældende ved, at det er en kortvarig Foranstaltning og kun for faa Industrier, en Støtte, vi yder som Nødhjælp, ikke en permanent Hjælp, vil jeg ikke være bundet til noget som helst, naar de kommer og siger, at der er skabt berettigede Interesser, hvorfor de forlanger, at vi skal blive ved. Jeg kan derfor heller ikke gaa med til det, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen stillede Krav om i Gaar. Han ønskede, at Loven skulde ændres, saaledes at Regeringen fik Bemyndigelse til at regulere for alle Arter af Varer. Nu er det ærede Medlem blevet mere ministeriel, end jeg er. Jeg holder meget af Ministeriet Neergaard, men gaa med til at give dem Lov til at regulere for Varer i al Almindelighed, det gør jeg ikke. Det glæder mig, at det ærede Medlem har en saa uhyre Tillid til Ministeriet, at han vil give det en saadan Tilladelse.

Naar vi nu ser lidt frem i Tiden, hvor Sindene maaske er faldet lidt til Ro, saa kan der være sket et af to med disse Importreguleringer, vi har. De kan enten have vist sig gode, kan have bragt noget godt uden at have bragt noget nævneværdigt ondt, eller de kan have vist sig virkelig at have været farlige. Resultatet kan selvfølgelig ogsaa blive en Blanding af begge Dele, men lad os nu se paa de to Yderpunkter. Hvis det virkelig viser sig, alt taget i Betragtning, Stillingen til Udlandet og Stillingen til Indlandet, at Systemet har virket, om ikke særdeles godt, saa dog til nogen Gavn og Glæde, til positiv Fordel for os i det hele taget, saa ser jeg ikke, hvad i Himlens Navn der da skulde være i Vejen for, at man kunde sige: Her er fundet et System, vi ikke har kendt før, det kan anvendes i en snæver Vending, for kort Tid, for faa Industrier, men aldrig med forpligtende Virkninger for Fremtiden. Og jeg vil ikke være utilbøjelig til at sige, at dette kan komme til at foreligge. Men viser det sig, at det virkelig